

Östlund / Aronofsky / Lanthimos

Axolagabe uztea ez da zuzendari hauen kontua

Gustuko ditut, eta asko, inor epel uzten ez duten filmak. Gorrotatu ala maitatu bakarrik egin ditzakegunak eta tarteko uretan geratzea ezinezko egiten dutenak. Karta guztiak mahai gainean jarri eta onerako ala txarrerako ikuslearen kirioak dantzan jartzeko gai direnak. *The Tree of Life*, 2001 *A Space Odyssey*, *Mullholand drive*, *Eraserhead*, *Pi*, *Holy motors*, *Inland empire* eta abar. Adibide asko aipa daitezke, baina urrutira joan gabe eta urtea amaitzen ari dela baliatuz, 2017an geratuko naiz. Cannes zinema jaialdian Urrezko Palmorria irabazi zuen *The Square*, Darren Aronofsky zuzendariaren *Mother!* eta Yorgos Lanthimos greziarraren *The Killing of a Sacred Deer* baitira horren adibide garbienak.

Gaizka Izagirre

@Gaizka_Izagirre

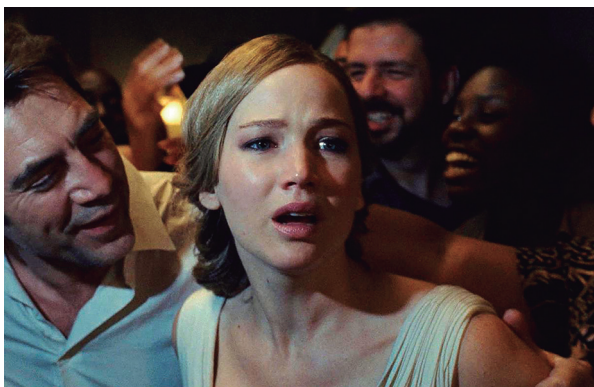
Lehena, Ruben Östlund zuzendari sue-diarraren film berria. Arte garaikideko museo bateko zuzendaria den Christianen istorioa kontatu du. Bere geruza sozialetik kanpo, bere mundutik at erlazonatzeko zailtasuna islatu nahi izan du zuzendariak. Alderdi sexual, familiar eta batez ere, besteen arazoen aurrean, diru apur batekin konpondu ezin daitekeen guzti horren aurrean. Baina isla hori era harrigarri eta ezohikoan eskaini du. Une deserosoz josia eta masaillezurra erauzteko gai den sekuentziak beteta dagoelako. Gizon-tximinoaren

eszena, adibidez: aspaldi ez nuela horrelako une harrigarri bat areto batean bizitzen. Errealegia den amesgaizto moduko bat, humanismoak bere alde basatiari aurre egin behar diona.

Ez da erraza film honetara ohitzen jakitea eta are gutxiago libreki, mundu guztiari gomendatzea. Irakurtzen ari zareten %50ari, seguru asko, jasanezina irudituko zaizue, gustu txarreko broma bat, baina ez formagatik bakarrik. Film batean gutxitan ikusitako une deserosoak bizitzeaz gain, umore guzti horren azpian min ematen duen gizarte kritika bortitz bat aireratzen du. Eta horrek, agian, arbuioa sor dezake. Ume bat eta katutxo bat agertzen diren bideoarekin

film barruan eragiten duen lurrikara adibidez, pantailatik kanpo ere atera daiteke, gaur egungo mundu-biral-kontrolaezin horren kritika basatia eginez. Alegia, istorio barruan salatzen dena, gure errealitatera estrapolatu daitekeela askoren kontzientzia astinduz.

The Square filmara ohitzea zaila bada, zer esanik ez *Mother!* ekoizpenera. Baso baten erdian, suak suntsitutako etxe zahar bat egokitzen igaroko ditu egunak Jennifer Lawrencek gorpuztutako pertsonaiak. Hura baino dezente zaharragoa den idazlea (Javier Bardem), aldiz, publikoaren arreta berreskuratzen lagunduko dion liburua idazten ariko da, azken aldian ezer gutxi sortzeko gai izan

'The Square'
(goian),
'Mother!'
(ezkerrean) eta
'The Killing of
a Sacred Deer'
(eskuinean)
aurtengo
hiru film
bitxienetakoak
izan dira.

bada ere. Abiapuntua hori izanik, muturrera eramandako proposamen erradikal hau zoragarria iruditu zait. Gorrotatu nahi, baina zeharo maitemindu nauena, anarkia pantailaz jabetu eta esperientzia zinematografiko harrigarria eskainiz.

Eta azkenik, lan berri bat estreinatzen duen bakoitzean polemika apur bat sortzen duen Yorgos Lanthimos zuzendariaren *The Killing of a Sacred Deer* thriller psikologikoa. Greziarrak estilo definitu bat izatea lortu du, eta batez ere unibertso aztoratzaile eta erradikal bat. Colin Farrell eta Nicole Kidman protagonista dituen istorio honetan, Aitzina-ko Greziako Euripides dramaturgoaren lanetan oinarritu da Steven eta Anna,

» Batzuek gustu txarreko bromatzat hartuko dute segur aski film hauetakoren bat. Baina lortzen dute beste askok lortzen ez dutena: inor indiferente ez uztea

bi medikuren eta beraien seme-alaben istorio *kubrickiar* hau kontatzeko.

Azpi-geruza ugariz osaturiko ekoizpenak. Oso zaila, ezinezkoa, piztu dizkidaten sentsazio guztiak lerro hauen bidez igortzea. Ehunka une aipatuko nituzke, baina zentzua galdu eta erabat desegingo lirateke, guzti-guztiak pantailan ikusten ez badituzue. Erraietatik irtendako esperientzia bisual lotsagabe, zorrotz eta originalak iruditu zaizkit hiruak. Axolagabe uzteko gaitasuna duten erdibideko filmak ikustea baino, arriskatzera jokatzeko duten horien aldeko apustua egiten baduzue, hartu boligrafoa eta koaderno: *The Square*, *The Killing of a Sacred Deer* eta *Mother!* ⁿ